Zamyšlení: 74. Proč být trans není hřích

Zamyšlení o Božím stvoření.

Zamyšlení

Proč být trans není hřích

Nedávno jsem potkal krásnou mladou rodinu na severním předměstí Dallasu. Řekli mi, že tam dříve navštěvovali velký baptistický sbor – dokud se jejich syn na střední škole nestal jejich dcerou.

Matka se věnovala dobrovolnické práci ve sboru, a když řekla kazateli, který dohlížel na tuto oblast služby, že její dítě je transgender, kazatel řekl: „To je v pořádku. Milujeme tady všechny. Ale pořád je to hřích. “

„Bla, bla, bla, ale ….“ Cokoli přijde po „ale“, vždy neguje vše, co bylo řečeno v první části věty. Dejte si pozor na „ale“.

Někteří by se dívali laskavě na tuto odpověď příměstského kazatele, protože koneckonců kazatel rodinu nevyhodil ze sboru ani teenagera neodsoudil přímo do pekla. Ale.

I mezi křesťany, kteří se zdají být laskaví nebo pokroková, je příliš často existence „někoho, kdo se identifikuje jako transgender“, označována jako „hřích“. To je bezpochyby hlavní důvod, proč se tolik křesťanů s radostí spojuje proti transgenderovým osobám a jejich rodinným příslušníkům kvůli toaletám a školám, protože ve svém srdci nerozumí transgenderové identitě a jednoduše si myslí, že je to hříšná volba životního stylu.

> I mezi křesťany, kteří se zdají být laskaví nebo pokroková, je příliš často existence někoho, kdo se identifikuje jako transgender, označena za ‚hřích‘.

Myslím, že se všichni můžeme shodnout, že „hřích“ je něco, co děláme, když bychom to neměli dělat,

něco, v čem máme na výběr. Sním-li celé dva litry zmrzliny, pravděpodobně se proviním hříchem obžerství. Nemusel jsem jíst zmrzlinu.

Pokud se zaměřím na to, proč jsou ostatní lidé středního věku atletičtější a hbitější než já, pravděpodobně se proviním hříchem závisti. Existuje způsob, jak přesměrovat své myšlenky, abych se vyhnul závisti.

Totéž **neplatí** o transgenderové identitě. Důrazně a přesvědčivě říkám, že to není volba. Je to o tom, kým člověk je. Rozhodli jste se mít zrzavé vlasy? Rozhodli jste se být vysocí nebo malí? Rozhodli jste se mít ty genetické markery, které máte? Samozřejmě, že ne.

Transgenderové osoby jednoduše rozpoznávají, že genderová identita, která jim byla úředně přidělena při narození podle jejich fyzické anatomie, neodpovídá jejich mozkové, biochemické a genetické genderové identitě, kterou rozpoznávají uvnitř sebe.

Od doby, kdy jsem před dvěma lety napsal sloupec o porozumění transgenderové identitě – článek s názorem, který byl přečten více než milionkrát a vedl k vysílání na kanálu TED Talk na stejné téma – jsem hovořil se stovkami transgenderových osob a rodinných příslušníků transgenderových osob. A nebylo to jen z pohledu duchovní služby. Opravdu jich byly stovky. Každý z těchto transgenderových lidí mi řekl, že věděl od svého nejranějšího vědomí – od doby, kdy mu bylo 4, 5 nebo 6 let – že pohlavní anatomie, kterou měl na vnější straně, neodpovídala tomu, kým věděl, že je uvnitř.

Existuje stále více vědeckých důkazů, které toto tvrzení podporují. Například studie z roku 2008 publikovaná v *Archivu sexuálního chování* (*Archives of Sexual Behavior*) zjistila, že u ženských plodů se zvýšenou prenatální expozicí androgenům je pravděpodobnější, že budou mít genderově nevyhovující chování. Vědci – včetně některých teologicky konzervativních – poukazují na faktory prostředí, které mohou být zodpovědné za to, co se zdá být nárůstem transgenderové identity prostřednictvím endokrinního narušení počínaje 20. stoletím. To souvisí s industrializací, vývojem nových chemikálií a léčiv.

Tyto faktory prostředí však vysvětlují pouze nárůst, nikoli přítomnost transgenderové identity, která je dokumentována po staletí. *Americká pediatrická akademie* (*The American Academy of Pediatrics* – nezaměňovat s malým sdružením konzervativních pediatrů, často uváděných v kritikách práv transsexuálů) nedávno vydala nové politické prohlášení vysvětlující, že rozdíly v genderové identitě jsou běžnou součástí lidské rozmanitosti. Vynikající a laický popis nově vznikající vědy o transgenderové identitě najdete v této zprávě z Harvardské univerzity.

> Většina transgenderových osob vám řekne, že věří, že je Bůh ve skutečnosti stvořil jako muže nebo ženu; problém je v tom, jak byli označeni ostatními, kteří nejsou Bohem.

Mohl bych citovat kapitoly a verše ke studiu po studiu, ale to by nezměnilo názor některých lidí, kteří jsou odhodláni označit za hříšné vše, čemu nerozumí, obvykle proto, že *„to říká Bible“*. V těchto případech žádám lidi, aby mi řekli, kde v Bibli je transgenderová identita odsouzena jako hříšná. Jedinou obvykle nabízenou odpovědí je Deuteronomium 22: 5, které říká: *„Žena nebude nosit mužský oděv, ani si muž nebude oblékat ženský oděv neboť kdokoli takové věci dělá, odporuje Hospodinu, tvému Bohu.“*

Tady je problém dokonce s doslovným čtením této pasáže: Transgenderové osoby vám řeknou, že nejsou „muži“, kteří si oblékají „dámské“ oblečení, nebo „ženy“, které si oblékají „pánské“ oblečení. Místo toho deklarují identitu mnohem hlouběji než oblečením, říkají, že se oblékají navenek, aby odpovídali tomu, kým jsou uvnitř. Nejedná se o převlékání, které není předmětem tohoto článku.

Převlékání se do prádla opačného pohlaví je o hledání potěšení nosit určité oblečení. Být transsexuálem je najít duševní a duchovní mír sladěním svého vnějšího vzhledu s vnitřním bytím.

Lidé příležitostně poukazují na Genesis 1:27 jako na odsouzení transgenderové identity: *„stvořil je, muže a ženu.“* Většina transgenderových lidí vám řekne, že věří, že je Bůh ve skutečnosti stvořil jako muže nebo ženu; problém je v tom, jak byli označeni jinými, kteří nejsou Bohem.

Někteří lidé se dnes identifikují jako *„genderově proměnliví“*, což znamená, že v sobě nacházejí kousky mužské i ženské identity a nemohou s jistotou říci, že jsou jedno nebo druhé. I když to pro některé z nás může na první poslech znít znepokojivě, návrat do Genesis by mohl pomoci. Tam se také dozvídáme, že Bůh stvořil „noc“ i „den“ a že Bůh oddělil „zemi“ od „moře“. Přesto nemáme problém pochopit existenci úsvitu a soumraku nebo močálů a bažin. Smyslem Genesis 1 je také zahrnutí, nikoli vyloučení. Starověký text nám říká, že Bůh stvořil všechno: je tam „a“, ne „nebo“.

Druhou lekcí, kterou se musíme stále z Genesis učit, je to, že celé lidstvo je stvořeno „k Božímu obrazu“. Všichni. Bez výjimky. Když se podíváme na ostatní, kteří jsou jiní než my, a pokusíme se v nich vidět Boží obraz, získáme nové porozumění a empatii.

Někdy tuto část přijmou křesťané dobré vůle, ale přesto se nemohou dostat přes označení „hřích“. Řeknou tedy věci jako: „Všichni jsme v Božích očích hříšníci a můj hřích se jen liší od tvého hříchu.“ To je však další způsob, jak říct: „Miluji tě, ale….“

Existuje snadný způsob, jak si připomenout, proč je to špatně:

Transgenderová identita je o tom, kým je člověk. Jde o jejich základní bytí jako lidí stvořených Bohem k Božímu obrazu – k obrazu, o kterém Bůh prohlásil, že je dobrý.

Mark Wingfield

Baptist News Global

Mark Wingfield

Mark Wingfield

Mark Wingfield slouží jako výkonný ředitel a vydavatel Baptist News Global. Nedávno působil 17 let jako pomocný kazatel baptistického sboru Wilshire v Dallasu. Předtím strávil 21 let v denominační

žurnalistice. Jeho nejnovější knihou je Proč církve potřebují mluvit o sexualitě *(Fortress Press). S manželkou Alison jsou rodiči dvou dospělých synů a žijí v Dallasu.*

-krk-

Vyjádřené názory jsou výhradně názory autora.

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku Baptisté – Česká republika nebo facebookovou skupinu Zpravodaj baptistických sborů